

Alternativní medicína a paraziti

Biorezonance aneb Experimentální ověření léčebných frekvencí dle Dr. Clarkové

Úvod

V oblasti alternativní medicíny se vyskytuje několik diagnostických a terapeutických postupů, které mají odhalit a následně i léčit různé parazitární choroby. V naprosté většině případů se jedná o vědecky neověřené postupy, proto jsme se rozhodli jeden z těchto postupů experimentálně ověřit. Myšlenkově vychází testovaná metoda z teorie Dr. Hulda Regehr Clark, která ve své knize uvádí, že každý organismus vysílá elektrické signály v přesně daném frekvenčním rozmezí. Autorka tento fenomén označuje jako biologické záření neboli bioradiaci, dnes se u zastánců této metody setkáváme spíše s pojmem biorezonance. Dr. Clarková uvádí, že frekvenční rozmezí se mezi jednotlivými organismy mohou překrývat, avšak „patogenní“ frekvence (přibližně od 70 do 900 kHz) se nepřekrývají s frekvencí člověka (1,56 – 9,46 MHz), a to především díky tomu, že hodnota bioradiace souvisí s velikostí organismu. Pokud se v lidském těle daný organismus (patogen) nachází, pak diagnostickým přístrojem, který měří frekvenční odezvu patogena, dokážeme zjistit jeho přítomnost v hostiteli (člověk, pes, ...). Vysláním dané frekvence opačným směrem – tzv. zapping, česky zapování – pak můžete patogena poškodit a způsobit jeho úhyn.

Na českém trhu jsou k dispozici jak přístroje na principu syncrometru, které měří patogenní frekvence v těle klienta, tak přístroje na principu zapperu, které vysláním daných frekvencí patogena zlikvidují. U posledně jmenovaného existují dvě varianty: jedna vysílá univerzální frekvenci o hodnotě 30 kHz, druhá varianta umožňuje nastavení různých frekvencí a tudíž přesnější zacílení.

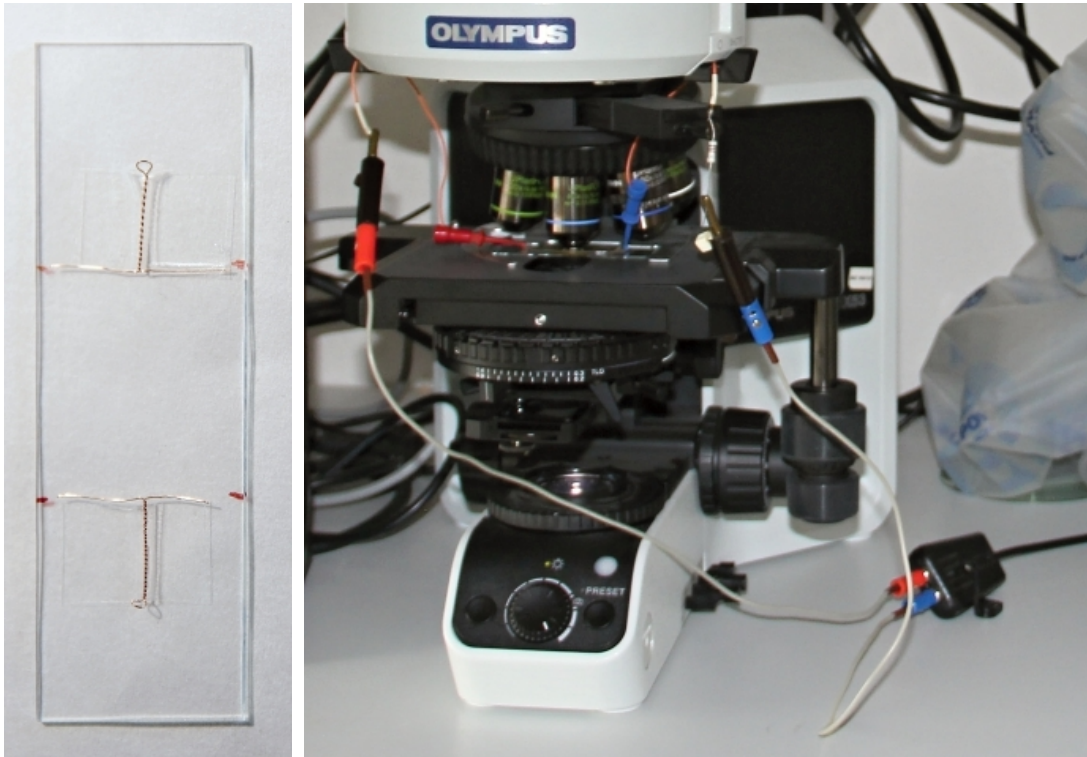
Metodika

Design pokusu vycházel z videa uveřejněného na YouTube (<https://www.youtube.com/watch?v=kELJRX9WsiQ>), ve kterém příznivci zipper technologie demonstrují smrtící účinek biorezonance na buňky trepky velké (*Paramecium caudatum*). Experimentální ověření bylo provedeno u následujících tří organismů: *Leptomonas seymouri*, *Tetrahymena* sp. a *Leishmania donovani*. Clarková uvádí frekvence pouze pro *L. donovani*, u prvních dvou jsme tedy frekvenci odhadli podle nejbližšího příbuzného a podle velikosti organismu (Tabulka 1). Na speciálně upravené podložní sklo s měděnými elektrodami (Obrázek 1) jsme nanесли testované buňky v kapce roztoku, který se běžně používá pro kultivaci: voda pro nálevníka rodu *Tetrahymena* a kultivační médium RPMI 1640 pro *Leptomonas seymouri* a *Leishmania donovani*. Podložní sklo jsme umístili pod světelný mikroskop (Olympus BX51; Obrázek 1) a přes elektrody propojili s přístrojem generujícím frekvence (Laboratorní signální generátor PCGU 1000), který byl ovládán pomocí počítačového rozhraní. Přístroj byl nastaven následovně: amplituda 10 Vpp, DC offset +5 V, obdélníkový průběh se střídou 50 %. U každého testovaného organismu bylo pomocí osciloskopu (HPS 140i) ověřeno, že mezi elektrodami ponořenými do roztoku s testovanými organismy prochází proud. Proud byl měřen na sériově zapojeném odporu s hodnotou 1 kOhm a vykazoval hodnoty kolem 3 mA (v závislosti na vodivosti roztoku). Vliv frekvencí na daný organismus jsme též zaznamenávali pomocí časosběrných snímků.

Tabulka 1

testovaný organismus	nejbližší organismus z tabulky frekvencí dle Clarkové	smrtící frekvence dle Clarkové (kHz)	použitá frekvence (kHz)	Doba působení
<i>Leptomonas seymouri</i>	<i>Leishmania</i> sp.	398-407,4	398-407,4	5 min
<i>Tetrahymena</i>	<i>Balantidium</i>	460	458,8-462,9	4 min
<i>Leishmania donovani</i>	<i>Leishmania donovani</i>	400	400	3 min

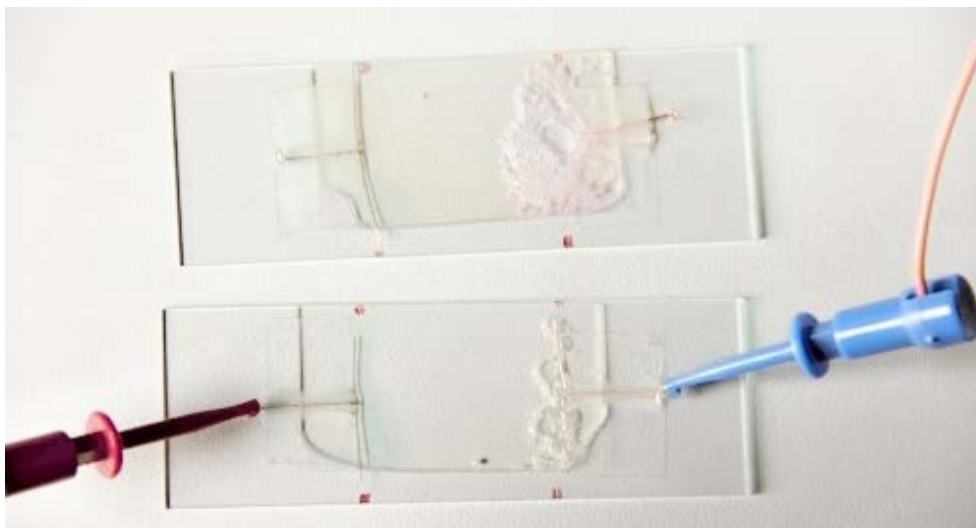
Obrázek 1

Výsledky

Použité frekvence neměly vliv na pohybovou aktivitu testovaných organismů. Vlivem probíhajícího proudu docházelo ve všech třech případech k elektrolýze použitého roztoku (Obrázek 2), což ovlivňovalo pohybovou aktivitu buněk nacházejících se v bezprostřední blízkosti obou elektrod, avšak na vzdálenější buňky neměla vysílaná frekvence žádný viditelný vliv.

Obrázek 2

Závěr

Provedené experimenty nepotvrdily okamžité smrtící působení rezonančních frekvencí na jednobuněčné organismy. Je však třeba zdůraznit, že tato série experimentů přináší pouze velmi předběžné výsledky ve velmi zjednodušeném schématu. Podle propagátorů této metody je třeba vzít v úvahu, že mikroorganismy mohou svou rezonanční frekvenci měnit a není úplně zřejmé na základě jakého vlivu. Do budoucna je možné uvažovat o testování vlivu „frekvencí“ také *in vivo*.

Použitá literatura

Dr. Hulda Regehr Clark: Revoluce v léčení všech nemocí. Překlad Jiří Wojnar, vydalo Zapper Technology v roce 2011.

*Iva Kolářová
Jan Votýpka
Roman Klemeš*

Foto: *Helena Kulíková*

ZPRÁVY

České parazitologické společnosti

Ročník 23, číslo 2

červen 2015

ISSN 1211-7897

Česká parazitologická společnost

Sídlo společnosti:

Katedra parazitologie
Univerzita Karlova v Praze
Přírodovědecká fakulta
Viničná 7, 128 44 Praha 2

Výbor společnosti:

předseda:

RNDr. Libor Mikeš, Ph.D.
Katedra parazitologie PřF UK, Viničná 7, 128 44 Praha 2
tel.: 221 951 819, fax: 224 919 704, e-mail: mikes@natur.cuni.cz

místopředseda:

doc. RNDr. Oleg Ditrich, CSc.
Katedra parazitologie PřF JU, Branišovská 31, 370 05 Č. Budějovice
tel.: 387 775 420, e-mail: oleg@paru.cas.cz

tajemník:

RNDr. Ivan Čepička, Ph.D.
Katedra zoologie PřF UK, Viničná 7, 128 44 Praha 2
tel.: 221 951 842, fax: 224 919 704, e-mail: cepicka@natur.cuni.cz

hospodář:

RNDr. Iveta Hodová, Ph.D.
Masarykova univerzita
Ústav botaniky a zoologie PřF, Kotlářská 2, 611 37 Brno
tel.: 549 494 664 , e-mail: hodova@sci.muni.cz

členové:

RNDr. Iva Kolářová, Ph.D.
Mgr. Vladimír Hampl, Ph.D.

Redakce Zpráv České parazitologické společnosti:

RNDr. Iva Kolářová, Ph.D.
Katedra parazitologie PřF UK, Viničná 7, 128 44 Praha 2
tel.: 221 951 814, fax: 224 919 704, e-mail: kolarova2011@gmail.com

Internetové stránky společnosti:

www.parazitologie.cz

www.facebook.com/pages/Ceska-parazitologicka-spolecnost/121703457856324